

عوامل موثر در امنیت گردشگری شهر توریست پذیر اصفهان

مهدی ناصرالشریعتی

دانشجوی دکتری برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی، واحد اصفهان (خوراسگان)، گروه شهرسازی، اصفهان، ایران، پست الکترونیکی: mahdi.shariati@yahoo.com

چکیده

در سال های اخیر، صنعت گردشگری به عنوان یک صنعت جذاب، پویا، درآمدزا و اثربخش خود را در جهان مطرح ساخته است. یکی از عواملی که سبب توسعه پایدار این صنعت شده، امنیت و احساس آن در نزد گردشگران می باشد. امنیت در بعد عینی آن فقدان تهدید علیه ارزش های حاکم در یک جامعه و در بعد ذهنی آن، همان احساس امنیت است، احساس امنیت در امان بودن یا در امان حس کردن جان و مال و ارزش های خود از تهدید، صدمه، آسیب و نبود دغدغه تأمین نیازهای معقول حال و آینده می باشد. مسئله مهم در این پژوهش میزان احساس امنیت گردشگران در شهرها می باشد. هدف مقاله حاضر، شناخت عواملی است که حس امنیت را در بعد عینی و بعد ذهنی گردشگران القا نماید. روش تحقیق در این پژوهش به صورت توصیفی تحلیلی می باشد. نتایج به دست آمده حاکی از آن است که به همان اندازه که گردشگران احساس امنیت بیشتری حس کنند حضور بیشتری را در آن مکان یا شهر به عمل می رسانند؛ امنیت پیش نیاز هر گونه توسعه در زمینه های گوناگون سیاسی، اقتصادی و فرهنگی و علمی بوده است.

واژه های کلیدی: گردشگری، ابعاد عینی و ذهنی امنیت، شهر اصفهان.

۱- مقدمه

گردشگری، ارائه کننده الگوهای جدیدی می باشد که این الگو می تواند ویژگی های شخصیتی و فضای زندگی مردم را تغییر دهد و ساماندهی نماید؛ همچنین نمایش دهنده ویژگی های ساختار جامعه، ارزش ها و اعتقادهای مردمانی هستند که در آن سرزمین سکونت دارند [۱].

صنعت گردشگری بدون مداخله دولت ها قادر به بقای خود نیست، زیرا تنها دولت ها هستند که توان تأمین ثبات، امنیت و مهم تر از همه وضع قوانینی در رابطه با حقوق گردشگران را دارا می باشند [۲]. بنابراین امروزه حکومت علاوه بر مسئولیت های گذشته، مسئولیتی جدید را برعهده دارد که از آن با عنوان «جهانگردی» یاد می شود [۳]. مقررات حقوقی یکی از علل و عوامل اساسی در توسعه صنعت گردشگری است [۴]. این رویه کشورها را واداشته است تا با اتخاذ محدودیت ها و راه حل هایی، آن را در جهت پایدار هدایت کنند [۵].

هر کشوری سعی دارد با برنامه ریزی، اتخاذ سیاست های اقتصادی و برقراری روابط با همه کشورها، گسترش امنیت داخلی و بین المللی و ایجاد زمینه های اقتصادی و فرهنگی در سطح ملی جریان سرمایه گذاری را به سوی خود هدایت کند و سهم هر چه بیشتری از این حجم عظیم مالی و چرخه عظیم تر اقتصادی غیر مستقیم آن را به خود اختصاص دهد و برای مردم خود تنوع و اشتغال و درآمد ایجاد کند. از اینجاست که رقابت صلح آمیز توأم با طرح دوستی به همراه امنیت ملی منطقه ای و بین المللی و حسن مراودات سیاسی با همه دوال عالم - بخصوص همسایگان - شکل می گیرد. چون بدون امنیت و سیاست مبتنی بر دوستی و صلح با همه عالم، امکان پذیرش گردشگر و داشتن بهره و سهمی از این سرمایه و گردش پول